

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 27 juli 2011 in zaak nr. 11/11191 in het geding tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 16 september 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 7 maart 2011 (hierna: het besluit) heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 juli 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dit besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. Ingevolge artikel 13 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien internationale verplichtingen of klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen of met de aanwezigheid van een vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend.

Ingevolge artikel 14, tweede lid, wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.

Ingevolge artikel 3.30, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) kan de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking, verband houdende met het verrichten van arbeid als zelfstandige, worden verleend aan een vreemdeling, die arbeid als zelfstandige verricht of gaat verrichten, waarmee naar het oordeel van de staatssecretaris een wezenlijk Nederlands belang is gediend.

3. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij in het besluit niet heeft gemotiveerd waarom hij ter beoordeling van vorenbedoeld vereiste van een wezenlijk Nederlands belang de aanvraag van de vreemdeling niet voor advies aan de minister van Economische Zaken (hierna: de minister van EZ) heeft

voorgelegd, ondanks het feit dat de vreemdeling een ondernemingsplan heeft overgelegd. Volgens de staatssecretaris heeft de rechtbank niet onderkend dat een vreemdeling volgens paragraaf B5/7.3.2 van de Vreemdelingscirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) ten minste een volledig ondernemingsplan moet overleggen en dat hij, nu het door de vreemdeling overgelegde ondernemingsplan summier is en niet is onderbouwd met aanvullende stukken, terecht heeft afgezien van het vragen van advies aan de minister van EZ.

3.1. Volgens paragraaf B5/7.3.2 van de Vc 2000, zoals die luidde ten tijde van belang, dient een vreemdeling, voor een door de minister van EZ met gebruikmaking van het puntensysteem uit te brengen advies, ter beoordeling van zijn aanvraag ten minste een volledig ondernemingsplan over te leggen dat dient te zijn onderbouwd met de in die paragraaf vermelde stukken. Indien geen ondernemingsplan wordt overgelegd, biedt de staatssecretaris een termijn van twee weken om dit verzuim te herstellen. Indien een vreemdeling, ook na deze termijn, geen volledig onderbouwd ondernemingsplan heeft overgelegd wijst de staatssecretaris de aanvraag, zonder voorlegging aan de minister van EZ voor advies, af wegens het ontbreken van een wezenlijk Nederlands economisch belang.

Volgens paragraaf B5/7.3.3 moet het ondernemingsplan in ieder geval informatie verschaffen over de onderwerpen vermeld in die paragraaf, te weten 'Persoonlijke gegevens', 'Bedrijfsgegevens', 'Juridische zaken', 'Commercieel plan', 'Management plan' en 'Financieel plan'.

3.2. De staatssecretaris heeft de vreemdeling bij brieven van 19 juli 2010 en 27 december 2010 in de gelegenheid gesteld het door hem overgelegde ondernemingsplan aan te vullen, omdat daarin gegevens ontbreken. In de brieven heeft de staatssecretaris gewezen op door de vreemdeling over te leggen gegevens en documenten, waaronder aangiften inkomstenbelasting en stukken ter beoordeling of de voorziene omzet realistisch is, zoals referenties of intentieverklaringen en BTW-aangiften voor reeds gemaakte omzetten.

3.3. De staatssecretaris heeft zich in het besluit op het standpunt gesteld dat het door de vreemdeling overgelegde ondernemingsplan summier is en niet is onderbouwd met aanvullende stukken, hoewel hij de vreemdeling daartoe in de gelegenheid heeft gesteld. Volgens de staatssecretaris kunnen aangiften inkomstenbelasting en stukken om te beoordelen of de voorziene omzet realistisch is van de vreemdeling worden verlangd. De vreemdeling heeft onvoldoende stukken overgelegd om zijn aanvraag voor advies aan de minister van EZ voor te leggen, aldus de staatssecretaris.

3.4. Vaststaat dat de vreemdeling geen referenties, intentieverklaringen, BTW-aangiften en aangiften inkomstenbelasting heeft overgelegd en geen gebruik heeft gemaakt van de door de staatssecretaris bij brieven van 19 juli 2010 en 27 december 2010 geboden gelegenheid om alsnog een volledig onderbouwd ondernemingsplan over te leggen. Het had de vreemdeling vanwege die brieven genoegzaam duidelijk kunnen zijn dat de betrokken stukken relevant zijn voor een beoordeling van zijn aanvraag. In aanmerking genomen dat het aan de vreemdeling is om aannemelijk te

maken dat hij aan het vereiste van een wezenlijk Nederlands belang voldoet, heeft de staatssecretaris gelet op artikel 4:2, tweede lid, van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 3.102, eerste lid, van het Vb 2000, in redelijkheid van de vreemdeling kunnen verlangen dat hij die stukken overlegt. De vreemdeling heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij daarover niet redelijkerwijs de beschikking kon krijgen. Het betoog van de vreemdeling dat hij eerst op 1 maart 2010 tot de onderneming is toegetreden leidt niet tot een ander oordeel, omdat de onderneming volgens het door hem overgelegde ondernemingsplan reeds op 2 februari 2009 is opgericht en niet valt in te zien dat hij die stukken niet via de vennoten kon verkrijgen. Nu de staatssecretaris zich gelet op het voorgaande in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vreemdeling het ondernemingsplan onvoldoende heeft onderbouwd, heeft hij de aanvraag van de vreemdeling gelet op paragraaf B5/7.3.2 van de Vc 2000 terecht niet voor advies aan de minister van EZ voorgelegd.

4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit worden getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

5. De niet nader onderbouwde stelling van de vreemdeling dat de staatssecretaris ten onrechte van hem als Turks staatsburger heeft verlangd dat hij een ondernemingsplan overlegt, biedt geen grond voor het oordeel dat artikel 9 van de op 12 september 1963 namens de Europese Economische Gemeenschap (hierna: de Gemeenschap) gesloten overeenkomst waarbij een associatie tot stand is gebracht tussen de Gemeenschap en de Republiek Turkije (hierna: de Associatieovereenkomst), die is goedgekeurd bij besluit 64/732/EEG van de Raad van de Gemeenschap van 23 december 1963 (PB 1964, 217), gelezen in samenhang met artikel 41, eerste lid, van het Aanvullend Protocol bij de Associatieovereenkomst (hierna: het Aanvullend Protocol), is geschonden.

De beroepsgrond faalt.

6. De vreemdeling heeft aangevoerd dat de staatssecretaris artikel 41, eerste lid, van het Aanvullend Protocol heeft geschonden door zijn aanvraag niet voor advies aan de minister van EZ voor te leggen. Nu de vreemdeling heeft volstaan met die stelling en deze niet heeft onderbouwd, faalt die beroepsgrond.

7. De vreemdeling heeft onder verwijzing naar adviezen over zijn medevennoten, uitgebracht door het onder de minister van EZ werkzame Agentschap NL (hierna: het Agentschap), aangevoerd dat de staatssecretaris vergelijkbare zaken wel voor advies aan de minister van EZ heeft voorgelegd. Dit beroep op het gelijkheidsbeginsel kan niet leiden tot het ermee beoogde doel, reeds omdat het Agentschap zich in de adviezen over de bedrijfsmatige activiteiten van zijn medevennoten op het standpunt heeft gesteld dat met hun aanwezigheid geen wezenlijk Nederlands belang is gediend.

De beroepsgrond faalt.

8. De vreemdeling heeft voorts aangevoerd dat de staatssecretaris hem ten onrechte heeft tegengeworpen dat hij niet beschikt over een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv). Volgens de vreemdeling is dit in strijd met artikel 41, eerste lid, van het Aanvullend Protocol, omdat de staatssecretaris het mvv-vereiste niet aan burgers van de Europese Unie tegenwerpt en in deze zaak ten onrechte als zelfstandige afwijzingsgrond hanteert.

8.1. Uit de uitspraak van de Afdeling van 6 maart 2008 in zaak nr. 200409217/1-A (www.raadvanstate.nl) volgt dat van strijd met artikel 41, eerste lid, van het Aanvullend Protocol geen sprake is indien de staatssecretaris niet alleen het mvv-vereiste tegenwerpt, maar tevens onderzoekt of de vreemdeling aan de vereisten voor verlening van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking arbeid als zelfstandige voldoet. Dat is in dit geval gebeurd, nu de staatssecretaris aan zijn gehandhaafde besluit van 16 september 2010 tevens ten grondslag heeft gelegd dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat met diens bedrijfsmatige activiteiten een wezenlijk Nederlands belang is gediend.

De beroepsgrond faalt.

9. Het inleidende beroep van de vreemdeling is ongegrond.

10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 27 juli 2011 in zaak nr. 11/11191;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. Willems, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

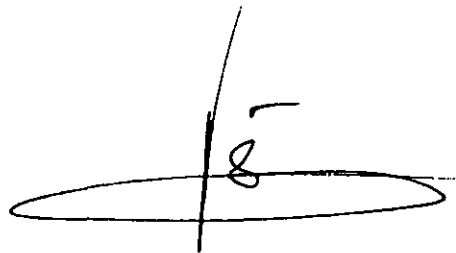
w.g. Willems
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 januari 2013

412-701.

Verzonden: 7 januari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser